

[Victor Larsen.]

meget muligt, man i Egnen omkring Aarhus har Lyst til at dyrke Sukkerroer, men man har ikke prøvet det, og jeg tror, det var ganske klogt at tale med de Mennesker, som gennem en Menneskealder har prøvet det og kender Dyrkningens Betingelser. De gaar i Øjeblikket fra denne Dyrkning, fordi den ikke er lønnende nok.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg sige, at Fortrykket vil vise, om jeg har misforstaaet hans Udtalelser om Jordpriserne. Men i øvrigt, selv om der skulde foreligge en Smule Misforstaaelse har jeg i hvert Fald ikke misforstaaet Tonen i hans Bemærkninger. Jeg tror virkelig, at det ærede Medlem skal overlade til Landmændene, om de vil dyrke Roer eller ej. Eller vil det ærede Medlem gaa ind for en Tvangsdyrkning? Det kunde være ganske interessant at faa det at vide. Jeg har intet imod, at man undersøger Jordpriserne de forskellige Steder, men at drage de Konklusioner, som det ærede Medlem tilsyneladende drager, vil jeg ikke være med til. Og Bemærkningen om, at man ikke kunde dyrke Sukkerroer i Thisted, naar man skulde levere dem til Odense, skænker jeg det ærede Medlem. Der findes Sukkerfabrikker paa Lolland, Falster, Møn og Sjælland, som tager en meget stor Del af Sjællands Høst, men slet ikke hvad den kunde inden for sit Omraade. Og paa Fyn er der to Fabrikker. Det er alligevel en stor Del af Danmark. Og man kan sige sig selv, at naar det kun drejer sig om 70 000 Tdr. Land i Øjeblikket, er det kun en ringe Del af, hvad der kunde dyrkes. Men naar man ikke iler til at tegne Roer, er det simpelt hen af de Aarsager, jeg har nævnt.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er af den Opfattelse, at Landmændene, hvis de overhovedet ikke kan kontrahere med Arbejderne om at faa passet det Areal, de gerne vil dyrke, saa alligevel skal saa det, for det gaar nemlig til paa den Maade — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem —, at man søger at faa sine Roer bortliciteret, inden man saar dem. Det er i alt Fald temmelig halsløs Gerning, hvis man ikke gør det. Det ærede Medlem vil altsaa have, at man under alle Forhold skal være tvunget til at holde det Areal, man nu engang har, hvad enten man kan faa Arbejderne til det eller ej.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Bording har Ordet for en kort Bemærkning.

Bording: Den højtærede Handelsminister sagde, at han troede nok, jeg vidste bedre Besked, end jeg gav Udtryk for. Ministeren oplyste saa, hvad der stod i § 3. Men det er jo ikke det, det drejer sig om. Jeg har selv i min første Tale citeret, at der i § 3 udtrykkelig staaer, hvilken fast Pris der er fastsat til Dyrkerne, og saa oplyste jeg: men derudover kan man give Tillæg for Arbejdslønsstigning, og man kan ogsaa paa andre Punkter give Tillæg; men hvor store disse Tillæg er, har vi ingen Oplysninger faaet om. Forholdene er meget daarlige — som det er oplyst nu, og som jeg ogsaa vidste i Forvejen —, og det gaar ustandseligt tilbage med Dyrkingen, Sukkerordningen giver ikke saa meget, som den plejer; fra at have givet Overskud er den nede paa at give et meget stort Underskud. Tiden er saa fremrykket nu, at jeg ingen Tro har til, at man faar taget nyt Areal ind til Sukkerroedyrkning i Aar. Og jeg tror da slet ikke paa, at der er Mulighed for at faa nye Dyrkere ind nu. At Folk, som i Forvejen har disponeret paa anden Maade, pludselig skulde give sig til at dyrke Sukkerroer og opgive andre Arealer, det tror jeg ikke paa. Den højtærede Handelsminister ryster paa Hovedet, han tror heller ikke paa det. Det vil sige, at efter alt, hvad der foreligger, maa vi regne med, at der ikke bliver nogen nævneværdig Eksport. Og hvad vil det sige? Det vi sige, at Aarets Sukkerordning vil give et kolossalt Underskud, der skal lægges til de tidligere Underskud. Saa spørger jeg: Hvorfor har man ikke givet Oplysninger om, hvorledes Vilkaarene er, naar vi skal bedømme denne vanskelige Situation? Jeg kan meget vel læse hvad der staaer i Forslaget; jeg har ikke kritiseret, at det er en Bemyndigelseslov, men at det er en Bemyndigelseslov, der ikke giver Udtryk for, hvad Prisen er. Naar der kommer Forslag om en Forlængelse af Loven, bør det naturligvis ledsages af Oplysninger, der kan sige Rigsdagens Medlemmer, hvad der er Aarsagen til, at Misèren er kommet.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen hævder, at der ikke betaales saa meget, og at man kunde formindske Underskuddet meget betydeligt, hvis man kunde forhøje Prisen, og saa fik man mere til Eksport. Men det er for sent alt sammen, og det er i høj Grad, fordi man er kommet for sent med Lovforslaget, og fordi man ikke har givet Oplysninger. Vi kan ikke i Løbet af et Par Dage tage Stilling til, hvad Aarsagen er, og rette de Fejl, der er begaaet. Det tror jeg ikke.